

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 35. Novum oppidum bello affligitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

*Ferorum ho-
minum de-
bacchationes*

*Sociorum
pericula.*

*Baptismi
prudenter
dilati.*

*Arapizan-
drevius &
Aniangara
& multi alii
baptizantur.*

**CAPUT
XXXV.**
Novum op-
pidum bello
affligitur.

Belli occasio.

*Barbari Lo-
rençana mi-
nantur.*

*Aniangara
in belli du-
cem eligitur.*

*Resquinus in
subsidiium
venit.*

Praelium.

*Lorençana
constantia.*

Barbari in novo oppido, suo more, debacchationes suas exercentes, pictis ad terrorem nudis corporibus, duos trèsve dies per certa temporum intervalla, noctu etiam insomnes compositando, inter vociferationes, cachinnos & ululatus tantâ ferocitate ducebant, vix ut dubitarent Patres aliquando phanaticorum hominum manibus se perituros: & semel inrer has epulas certis indicis Lorençana deprehendit, sibi & socio condictam à Barbaris fuisse mortem, nisi dæmonum insidias Superi prævertissent. Nec aliud frænum indomitæ genti reprimendæ, nisi patientia, & cæterarum virtutum exhibitio fuit: quâ sensim sine sensu effectum, ut plerisque puderet inveteratorum morum, & aliquousque mitescentes Baptismum pererent. Sed Lorençana constantiam morum stabilitatemque exigebat, solebatque damnate quorundam Sacerdotum præcipitantiam, sine Catechesi, sine morum mutatione, sine spe ulterioris doctrinæ, lucri vel famæ causâ, Baptismum sine delectu conferentium. Quem errorem dudum luxit lugebitque America. Totum ferme annum tenuit Lorençana constantia, Baptismum, nisi se disponerent, salubriter differens: donec puer ex insperato concionantem interpellaret magnâ voce, differri se nolle, sed abjurato dæmone filium Dei esse velle clamitans. Eo ob insolentiam rei solemniter baptizato, alii deinde atque alii, inter quos Arapizandrevius & Aniangara, gentis Primores, idem beneficium non sine cæterorum æmulatione consequuti sunt.

FA MA baptismorum longè latèque perlata permovit Paranensem mulierem, ut clam marito cum filia è patria fugeret, remedium animæ inflinctu divino quaesitura. Quæ res Lorençana gloriosi Martyrii pœnæ causa fuit: nam Barbarus, fugâ conjugis ferox, in Sacerdotem causam transfugii derivans, populares eò adduxit, ut arma in vindictam sumerent. Sed hi prius iram suam aliò vertentes, Mahomas, Hispanorum amicos, ex improvviso invadunt, factâque strage, magnam captivorum turbam ad solitas Antropophagorum epulas abigunt: de qua re Lorençana per nuncios, nomine publico, apud Paranenses conquestus, antequam mactarentur petiit reddi captivos; nisi mallent totam Hispanorum nationem ad bellum irritare. Immotis ad hæc Antropophagis, tumultuosèque respondentibus, mutorum Mahomatarum jam se carnis saturasse, reliquos ad victimam saginari: bellum se malle, quàm captivos carnificinæ destinatos restituere: & addidere in Lorençanam minas; aientes nusquam jucundiùs compositaturos, quàm in ejus coronato cranio. Eâ re nunciatâ non dubitabatur bellum domi esse. Quapropter Neophyti Catechumenique pro Pastore arma capientes, Aniangaram in belli ducem eligunt, in qua electione innata gentis superbia innotuit: nam ubi Aniangara, vir inter suos præstans, in ducem omnium votis designatus est, sic populares suos, gaudio subfiliens, affatus fertur. *Non immerito me in ducem vestrum elegistis, ô viri, quem fama longè lateq; novis strenuum; me circum omnis vicinitas ob res bello gestas reveretur & amat. Nam quis, amabo, hostium vires toties fregit? Aniangara. Quis insidias elusit? Aniangara. Quis optima spolia toties reportavit? Aniangara. Aniangara mihi nomen est, æquè hostibus timendum ac amabile. Quamvis enim multos vicerim, victoriâ adeptâ ira mihi temperavi, ut nullos ex captivis occiderim, non magis in bello ferox, quàm patrato bello clementiâ clarus.* Hanc Orationem excepere lætæ vociferationes popularium, novo Duci pro more gentis applaudentium. Non diu post cohors Hispanorum Resquino duce cum trecentis Indis amicis in subsidiium venit: quibuscum Aniangara copias jungens, omnes simul ad Paranam profecti, mille Barbaros reluctantes, & pacis conditionem respuentes, facto prælio, nemine nostrorum desiderato, fuderunt, fugaruntque. Partâ victoriâ Resquinus Lorençanam rogat, ut se magno periculo subtrahens ad urbem redeat: non dubium enim, quin Paranenses exacerbati, potiùs quàm domiti, conjuratione factâ, vires ad eum perdendum redintegrarent. Contra Lorençana: *Conjurent, inquit, in meum caput mille pericula, tamen nunquam adducar, ut tanquam Mercenarius, veniente lupo, fugere videar.* His fortiter dictis, ab amplexu Hispanorum divulsus, impofterum se totum Neophytorum suorum Catechumenorumque bono impendit.